

[A Translation of the message of the Universal House of Justice dated
27 December 2005 to the Continental Board of Counsellors Conference]

ترجمه‌ای از پیام بیت العدل اعظم الهی
خطاب به کنفرانس هیئت‌های مشاورین قاره‌ای
[از: مرکز جهانی بهائی]

۲۷ دسامبر ۲۰۰۵

دوستان عزیز و محبوب،

در طی چهار سال و نیم گذشته، با تلاش احبای عزیز در سراسر عالم برای پیشبرد فرایند دخول افواج، نکته‌ای که به طوری فزاینده واضح شده است اینست که اختتام نقشه پنج‌ساله فعلی مرحله‌ای مهم و قاطع در سیر تکاملی مشروع تاریخی که جامعه اسم اعظم به انجام آن مشغول است خواهد بود. عناصر لازم برای مجهودات هم‌آهنگ، در راه نشر پیام مبارک حضرت بهاء‌الله در مناطق مختلف عالم به شکل چارچوبی برای عمل متبلور شده که باید حال صرفاً مورد بهره‌برداری قرار گیرد.

پیام ۲۶ دسامبر ۱۹۹۵ این جمع که توجه عالم بهائی را به یادگیری زیاد درباره رشد سریع و پایدار امر مبارک متمرکز نمود، اصول کلی آنچه را که برای مواجهه با چالش‌های مربوطه باید انجام شود توصیف نمود. به جوامع بهائی اکیداً توصیه شد که به عنوان اولین قدم، مجهوداتشان را برای توسعه نیروی انسانی امر الله از طریق شبکه مؤسسات آموزشی نظم و ترتیب دهند. اگرچه کلیه جوامع ملی به اقداماتی برای ایجاد توانائی تشکیلاتی به منظور اجرای این وظیفه اساسی مبادرت نمودند، ولی قدر و اهمیت یک برنامه آموزشی سنجیده، تا آغاز نقشه پنج‌ساله بر غالب دوستان روشن نبود. ارائه مفهوم محدوده جغرافیایی موجب شد که احباً بتوانند به رشد سریع جامعه در مقیاسی قابل اداره توجه کنند و حصول آن را در قالب دو حرکت مکمل و مؤید یکدیگر در نظر گیرند: حرکت متداوم افراد در دوره‌های متوالی مؤسسه آموزشی و حرکت محدوده‌های جغرافیایی از یک مرحله پیشرفت به مرحله بعدی. این تصویر ذهنی، احبای الهی را مساعدت نمود که تجارب آموخته در میدان خدمت را بررسی نموده به زبانی واحد تجربیات خود را بیان کنند. در گذشته هیچ وقت اسباب لازم برای تثبیت الگوئی از عمل با تأکید یکسان بر فرایند دوگانه ترویج و تحکیم، به این حد درک نشده بود. تجارب حاصله از برنامه‌های فشرده رشد که بر مبنای این ادراک در محدوده‌های جغرافیایی مختلف اجرا شده آن چنان مؤید یکدیگر است که دلیلی برای شک و ابهام باقی نمی‌گذارد. مسیر آینده روشن است و ما در رضوان سال ۲۰۰۶ از احبای عزیز دعوت خواهیم نمود تا عزم خود را جزم نمایند و با تمام قوا در راهی این چنین قاطع و مشخص پیش روند.

برای ارائه ویژگی‌های نقشه پنج‌ساله آینده که موضوع مشاورات شما در این کنفرانس خواهد بود، حال دستاوردهای اخیر عالم بهائی را مرور نموده خاطر نشان خواهیم ساخت که چگونه اسلوب‌ها، روش‌ها و تجهیزات کنونی باید در مرحله بعدی بکار گرفته شود. این بررسی نشان خواهد داد که پاسخ مشتاقانه افراد، جامعه و تشکیلات به هدایاتی که پنج سال قبل دریافت نمودند قابلیت آنان را به سطحی جدید ارتقاء داده است. توسعه مستمر این قابلیت، قدمی اساسی و ضروری برای پیشبرد فرایند دخول افواج که نقطه مورد تمرکز عالم بهائی در آخرین سال‌های قرن اول عصر تکوین است خواهد بود.

افراد

در پیام ۱۷ ژانویه ۲۰۰۳ خطاب به بهائیان عالم جزئیات موقّعیتهای افراد احبّا را متذکر شدیم و احتیاج به تشریح آن در این مقال نیست. در آن پیام تأکید نمودیم که چگونه ازدیاد ابتکار و کاردانی و همچنین جرأت و شهامت شاخص روحیه مؤمنین و مؤمنات در سراسر عالم شده و خصوصیات از قبیل تعهد، اشتیاق، اطمینان و پی‌گیری و استقامت، گواه شور و نشاط حاصله از افزایش قوه ایمان آنان است. همچنین نقش مؤسسه آموزشی را در برانگیختن روحیه عمل و ابداع که علت اصلی افزایش فعالیت‌ها در سراسر عالم و جلوه محسوس آن شور و نشاط است، بیان نمودیم.

پیشرفت‌های حاصله از آن زمان، کارآیی یک رشته دوره‌های متوالی را که برای ازدیاد قابلیت خدمت با استفاده از بینش روحانی حاصله از مطالعه عمیق آثار طرح‌ریزی شده، بیش از پیش به خوبی نشان داده است. شرکت‌کنندگان به معلوماتی که مجموعه‌ای از عادات، خصوصیات و صفاتی وابسته به هم را می‌پروراند دسترسی می‌یابند و در تشحید مهارت‌ها و توانائی‌های مورد نیاز برای انجام خدمت مساعدت می‌شوند. مباحثاتی که درباره کلمات خلاقه الهیه در محیط جدی و شوق‌انگیز حلقه‌های مطالعه انجام می‌گیرد، ادراک شخص را در مورد وظائف خویش نسبت به امر الله افزایش می‌دهد و او را نسبت به شمع حاصله از تبلیغ امر الله و ترویج مصالح امریه آگاه می‌سازد. هر عمل و اقدامی از دیدگاهی روحانی مشاهده و از اهمیت خود برخوردار می‌شود. با اشتغال به خدماتی که تدریجاً پیچیده‌تر و دشوارتر می‌شود، حس اعتماد به نفس، صبورانه پرورش می‌یابد. ولی از همه مهم‌تر، توکل به خداوند است که دوستان را در مجاهداتشان پایداری می‌بخشد. چه بسیار تعداد مؤمنینی که با دلهره و نگرانی به میدان تبلیغ قدم می‌گذارند ولی با نزول همه‌جانبه تأییدات الهی مدد و کمک می‌گیرند. با دیدی نوین به موقعیت‌ها و امکانات موجود می‌نگرند و در حالی که می‌کوشند تا یادگیری‌های خود را به مرحله عمل گذارند قدرت تأییدات الهیه را به چشم خود مشاهده کرده به نتایجی ماورای انتظارشان دست می‌یابند. مشاهده اثرات روح ایمان منبعث از مؤانست با کلام الهی بر نفوس، البته پدیده جدیدی نیست. آنچه مایه دلگرمی است آن که فرایند مؤسسه آموزشی این چنین تعداد کثیری را یاری می‌نماید که اثرات قوه

مقلبه امر الهی را تجربه نمایند. نقطه عطف مجهودات فشرده پنج سال آینده باید تعمیم این اثرات تهذیب‌کننده به صدها هزار نفر دیگر باشد.

نتیجه مشهود تأکید بر پرورش قابلیت، بروز فزاینده ابتکارات شخصی بوده است، ابتکاراتی که در سایه درک احتیاجات اقدام سیستماتیک برای پیشبرد فرایند دخول افواج اتخاذ می‌شود. اقدامات با روحیه خاضعانه یادگیری در چارچوبی که نقشه تعیین می‌کند دنبال می‌گردد تا آنکه فعالیت‌هایی که جلوه‌گر استعدادهاى مختلف است به شکل جنبشی واحد هماهنگ گردیده و رکود ناشی از مباحثات بی‌نتیجه درباره آراء و سلیقه‌های شخصی نسبت به عملکرد از بین می‌رود. تعهد به اقدامات طویل‌مدت ازدیاد یافته و ابتکارات احباً در هر مقطع زمانی جزئی از تصویر بزرگتر نقشه می‌شود.

افزایش ابتکار شخصی در هیچ زمینه‌ای واضح‌تر از میدان تبلیغ نمایانگر نشده است. مجهودات فردی برای نشر نفعات الله، اعم از تشکیل بیوت تبلیغی و یا حلقه‌های مطالعه، بدون شک رو به فزونی است. احبای عزیز در حالی که به مهارت‌ها و روش‌های مؤثر و قابل حصول برای همگان مجهز و از دیدن نتایج اقدامات خود تشویق شده‌اند، ارتباط نزدیکتری با مردم از طبقات مختلف اجتماع برقرار کرده و با اشتیاق مشغول مذاکرات صادقانه در مورد مسائل مهم روحانی می‌شوند. دوستان با بصیرت روحانی وافر خود قادرند استعداد روحانی افراد را احساس نمایند و عطش نفوس برای دسترسی به ماء حیات بخش پیام حضرت بهاءالله را تشخیص دهند. از میان افرادی که ملاقات می‌کنند — والدین کودکان همسایه، هم‌کلاسان در مدارس، هم‌کاران و یا کسانی که به طور اتفاقی با آنها برخورد می‌کنند — نفوسی را می‌جویند که بتوانند از آنچه حضرت بهاءالله به صرف جود و کرم بر بشر ارزانی فرموده‌اند به آنها نصیبی بخشند. ازدیاد تجربه آنان را قادر می‌سازد که شیوه معرفی امر را با نیازهای متحرّی تطبیق داده و با استفاده از روش‌های مستقیم تبلیغی مقتبس از آثار مبارکه، پیام الهی را با شیوه‌ای مؤثر و جذاب عرضه نمایند.

مطلب جالب توجه در این مورد، روحیه فعال و قیام به عمل احبایی است که مجاهدات خود را گسترش می‌دهند تا دیگران را نیز مساعدت نموده تا در راه خدمت قدم گذارند. بعد از کسب قابلیت خدمت به عنوان راهنمای دوره‌های مؤسسه آموزشی، این چالش را قبول می‌کنند که شرکت‌کنندگان را در مساعی اولیه‌شان برای انجام خدمت همراهی نمایند تا زمانی که آنان نیز به نوبه خود آمادگی یافته حلقه‌های مطالعه خویش را شروع کنند و هر یک افراد دیگری را مساعدت نمایند که به همین ترتیب عمل نموده و از این راه دامنه نفوذ مؤسسه آموزشی را گسترش داده و نفوس مشتاق را با کلام الهی مرتبط سازند. این جنبه خاص فرایند مؤسسه آموزشی که با خوداتکایی به نحوی متداوم به ازدیاد تعداد حامیان فعال امر مبارک کمک می‌کند، بسیار امیدبخش است و ما امیدواریم که قوای مکنونه آن در طی نقشه آینده مشهود گردد. حضرت ولی‌امرالله در اشاره به وظیفه شخص مبلغ بیاناتی به زبان انگلیسی می‌فرمایند

که ترجمه‌ای از آن به فارسی چنین است: "باید راضی و قانع نشود و از پای ننشیند تا آنکه روح شوق و اشتیاق را در مولود روحانی خویش بدمد و او را چنان مستعد و لائق سازد که به نوبه خود قیام نماید و بنفسه در احیاء نفوس و انتشار اصول و بتّ تعالیمی که به جان و دل قبول نموده سعی بلیغ و جهد جهید به منصّه ظهور رساند."

جامعه

همان شور و نشاط موفوری که شاخص حیات افراد مؤمنین گردیده در حیات جامعه بهائی نیز نمایان است. میزان بروز این شور و نشاط، البته به مرحله پیشرفت محدوده جغرافیایی وابسته است. محدوده‌های پیشرفته، در مقایسه با محدوده‌هایی که در آن احباً هنوز به تهیّه تمهیدات اولیه مشغولند، نمای بهتری از نتایج قابل حصول عرضه می‌کند و با اطمینان از این که نواحی دیگر در سیر پیشرفت خود از این تجارب استفاده خواهند کرد، برای تجزیه و تحلیل موفقیت‌های جامعه باید به محدوده‌های پیشرفته نظر اندازیم.

در موارد متعدّد، به انسجامی که تأسیس حلقه‌های مطالعه، جلسات دعا و کلاس‌های کودکان در فرایند رشد ایجاد می‌کنند اشاره کرده‌ایم. تکثیر مستمرّ فعالیت‌های اساسی، که مؤسسه آموزشی محرک آن است طرحی پایدار برای ترویج و تحکیم مداوم به وجود می‌آورد که در آن واحد هم سازمان یافته و هم ارگانیک می‌باشد. با پیوستن متحرّیان به این فعالیت‌ها و ایمان آوردنشان به امر مبارک، مجاهدات تبلیغی فردی و گروهی شدت می‌یابد. با مجهودات مبذوله برای ورود درصدی از تازه‌تصدیقان در کلاس‌های مؤسسه آموزشی، منبع نیروی انسانی لازم جهت انجام امور امری فزونی می‌یابد. وقتی کلیّه این فعالیت‌ها در یک محدوده جغرافیایی با تمام قوا پی‌گیری شود، سرانجام شرایط مناسبی را برای شروع برنامه فشرده رشد ایجاد می‌کند.

مطالعه دقیق محدوده‌های جغرافیایی که به این مرحله از تکامل رسیده است مؤید آن می‌باشد که انسجام حاصله، جوانب مختلف حیات جامعه را دربر می‌گیرد. مطالعه و اجرای تعالیم الهی عادت‌ی معمول و فراگیر می‌شود و روحیه عبادت دسته‌جمعی منبعث از جلسات دعا تدریجاً در مجاهدات گروهی جامعه رسوخ می‌نماید. تلفیق ملیحانه هنر در فعالیت‌های مختلف بر فوران انرژی که موجب تحرک و تجهیز مؤمنین است می‌افزاید. کلاس‌های تعلیم و تربیت روحانی کودکان و نوجوانان به تقویت ریشه‌های امر مبارک در بین ساکنین محل کمک می‌کند. حتی خدمت ساده‌ای چون ملاقات یک تازه‌تصدیق در منزلش — چه در دهکده‌ای در جزایر اقیانوس آرام و چه در پایتخت عظیمی مثل لندن — باعث تقویت روابط دوستانه‌ای می‌شود که اعضای جامعه را به یکدیگر پیوند می‌دهد. "ملاقات در منازل"، به عنوان وسیله‌ای برای آشنائی با اصول دیانت بهائی، به یک سلسله اقدامات فردی و گروهی برای تزئید معلومات

منجر می‌شود که در آن احباً به غور و غوص در آثار بهائی پرداخته و برای درک مقتضیات تعالیم مبارکه در زندگی‌شان پژوهش می‌کنند.

با تقویت بنیان روحانی جامعه از این طریق، سطح گفت‌وگو گفتمان گروهی ارتقاء می‌یابد، روابط اجتماعی بین دوستان مفهوم جدیدی به خود می‌گیرد و حس وجود هدفی مشترک الهام‌بخش همکاری متقابل‌شان می‌شود. لهذا جای تعجب نیست که مطالعه دارالتبلیغ بین‌المللی درباره پنجاه محدوده جغرافیایی پیشرفته نشان می‌دهد که کیفیت ضیافات نوزده روزه ترقی نموده است. گزارش‌های دیگر نیز حاکی از آن است که میزان تبرعات با ازدیاد آگاهی اهمیت روحانی آن و نیاز به منابع مادی افزایش یافته است. جلسات تعمق و تأمل در سطح محدوده به صورت مجمعی برای نقشه‌ریزی و مذاکرات در مورد نیازها در آمده و موجب ایجاد هویت گروهی و تقویت اراده جمعی است. نفوذ چنین محدوده‌های شکوفا، از مرزهای ناحیه گذشته و موجب غنای رویدادهای منطقه‌ای از قبیل مدارس تابستانه و زمستانه شده است.

یادگیری، همان طور که در مورد افراد صادق است، صفت بارز این مرحله از توسعه جامعه نیز می‌باشد. شما و اعضای هیئت معاونت باید در طبع سال‌های آینده نهایت سعی خود را مبذول دارید تا یادگیری در کلیه محدوده‌ها، یکی پس از دیگری، جزء لاینفک مراحل تصمیم‌گیری محسوب شود.

یکی از مهم‌ترین مسئولیت‌های شما ازدیاد آگاهی به اهمیت اقدام سیستماتیک خواهد بود که در حال حاضر نیز به سبب موفقیت‌های حاصله از آن افزایش یافته است. وصول به دیدگاهی واحد درباره رشد که بر اساس ارزیابی واقع‌بینانه امکانات و منابع است، ایجاد استراتژی‌هایی که به آن دیدگاه ساختار می‌بخشد، ابداع و اجرای نقشه‌های عملی متناسب با قابلیت موجود، انجام تعدیلات لازمه در عین حفظ تداوم عمل، و توسعه فعالیت‌ها بر اساس موفقیت‌های حاصله از جمله ضروریات سیستماتیک بودن است. هر جامعه‌ای باید این نکات را فراگیرد و آن را در راه و روش خود رسوخ دهد.

به همین منوال، اشتیاق و آمادگی برای گشودن ابواب بعضی از ابعاد حیات جامعه به روی مردم باید جزئی از الگوی اقداماتی که برای جلب و استحکام ایمان نفوس انجام می‌گردد باشد. با اتخاذ روش‌های نوین در طرز فکر و عمل گروهی از طرف احباً توفیقات زیادی در این زمینه حاصل شده است. با پذیرش گرم تعدادی کثیر، جامعه به تدریج یاد می‌گیرد که استعدادهاى نهفته در افراد را به سهولت بیابد و از ایجاد موانع ساختگی — به سبب تصورات پیش‌انگاشته — در راه آنها احتراز جوید. محیطی مناسب برای پرورش استعدادها در حال بروز است که در آن فرد تشویق می‌شود تا با سرعت دلخواه خویش و بدون فشار انتظارات غیر منطقی پیش رود. در قلب این چنین پیشرفت‌هایی، آگاهی روزافزون نسبت به مفهوم جامعیت و جهانی بودن امر مبارک حاصل می‌شود. اقدامات دسته‌جمعی بیش از پیش تحت تأثیر این اصل شکل می‌گیرد که پیام حضرت بهاء‌الله را باید آزادانه و بدون هیچ قید و شرطی در اختیار اهل

عالم قرار داد. آنچه بیش از هر چیز سبب مسرت می‌باشد مجهوداتی است که برای ارائه تعالیم مبارکه به جمعیت‌های مستعد صورت می‌گیرد. در حینی که تلاطمات بی‌وقفه سیاسی و اجتماعی به ریشه‌کن کردن مردم از اوطان خود و راندن آنها به قارات مختلف عالم ادامه می‌دهد، حائز کمال اهمیت است که جامعه بدون هیچ ترددی قدر تنوع پیشینه‌های افراد و قوتی که این تنوع برای ترویج و تحکیم ارزانی می‌دارد را بداند.

شاید وظیفه‌ای که بیش از هر چیز به توجّه شما و اعضای هیئت معاونت احتیاج خواهد داشت مساعدت جامعه در مجهوداتش برای حفظ تمرکز است. این توانایی که متدرجاً در طی نقشه‌های متوالی به دست آمده، یکی از ارزشمندترین سرمایه‌هایی است که احبّاء الله و مؤسّسات امری — با رعایت انضباط، تعهد، دوراندیشی و در حالی که آموخته‌اند چگونه یگانه هدف پیشبرد فرایند دخول افواج را پی‌گیری نمایند — با زحمت فراوان به دست آورده‌اند. از یک طرف، ضروری خواهید دید که دوستان را از این تمایل که تمرکز را با یکنواخت بودن یا انحصاری کردن مجهودات اشتباه می‌گیرند برحذر دارید. حفظ تمرکز بدین معنی نیست که نیازها و مصالح خاصّ نادیده گرفته شود تا چه رسد به آن که فعالیت‌های ضروری به منظور انجام اقدامات دیگر تعطیل شود. واضح است که فعالیت‌های بسیاری که در طول دهه‌های متعدد شکل گرفته، از جمله عناصر حیات جامعه بهائی است و باید بهبود و توسعه یابد. از سوی دیگر، شما از هر فرصتی استفاده خواهید کرد که عادت اولویت دادن را تقویت کنید، عادت‌هایی که به کمک آن دوستان می‌توانند تشخیص دهند که تمام فعالیت‌ها، در مرحله معینی از رشد، از یک درجه از اهمیت برخوردار نیست بلکه الزاماً باید برای برخی ارجحیت قائل شد، و بدانند که حتی نظریاتی که با غایت حسن نیت ابراز می‌گردد قادر است سبب اختلال و پراکندگی قوا شود و یا مانع پیشرفت گردد. آنچه با صراحت باید اذعان گردد این است که در هر جامعه‌ای، اوقات احبّاً برای خدمت به امر الله نامحدود نیست و طبیعتاً باید انتظار داشت که بخش اعظم این منبع محدود برای تحقق اهداف نقشه به مصرف رسد.

تشکیلات

هیچ یک از دستاوردهای افراد و یا جامعه نمی‌تواند بدون تشویق و حمایت و هدایت سومین عامل نقشه یعنی تشکیلات امری، استمرار یابد. جای بسی دلگرمی است که تشکیلات تا چه حدّ ابتکارات شخصی را ترویج می‌دهند، قوا را در جهت تبلیغ هدایت می‌کنند، ارزش اقدام سیستماتیک را گوشزد می‌نمایند، حیات روحانی جامعه را رونق می‌دهند و در ایجاد محیطی پر روح و ریحان می‌کوشند. در عمل یاد می‌گیرند که برای کمک به جامعه در راه حفظ تمرکز خود بر هدف نقشه، چطور وحدت نظر بین احبّاً را حفظ نمایند، مکانیسم‌هایی برای هماهنگ کردن مجهوداتشان بوجود آورند و منابع موجود را طبق اولویت‌هایی حکیمانه توزیع نمایند. این اولویت‌ها البته فعالیت‌هایی را که به مهارت‌های تخصصی

افراد محتاج است نیز شامل می‌شود. آنچه علی‌الخصوص در میان این قبیل فعالیت‌ها شایان تذکر می‌باشد ارتباط با اولیاء امور است که محافل روحانی ملی با جدیت آن را دنبال می‌کنند و اقداماتی در زمینه توسعه اقتصادی و اجتماعی است مثل آنچه به وسیله سازمان‌های ملهم از تعالیم بهائی انجام می‌شود. تشکیلات به این گونه نیازها رسیدگی می‌کند و کفایت خود را در هدایت مجهودات قاطبه احباً در جهت اجرای اقدامات اساسی نقشه افزایش می‌دهد.

اقدامات مصمم محافل روحانی ملی، با همکاری مشاورین، در پاسخ به چالش‌های اداری که رشد در مقیاس وسیع در سطح محدوده جغرافیایی به وجود آورده نیز سبب دلگرمی است. طرح‌های اجرایی اغلب شامل انتصاب یک یا چند فرد از طرف مؤسسه آموزشی برای هماهنگ کردن دوره‌های متوالی اصلی و نیز برنامه‌های کودکان و نوجوانان است. انتصاب یک لجنه ناحیه‌ای تبلیغ از طرف شورای منطقه‌ای و یا محفل ملی برای اداره جوانب دیگر مجهودات سیستماتیک در راه ترویج و تحکیم سریع نیز ضروری است. اعضای هیئت معاونت در هر دو میدان فعالیت می‌نمایند تا مطمئن شوند دو حرکتی که شاخص فرایند رشد شناخته شده است بدون وقفه به پیش می‌رود. در حالی که این اجزاء مختلف به تدریج در محدوده‌ها یکی بعد از دیگری شکل می‌گیرد، هنوز مسائل بسیار دیگری در مورد عملکرد هر کدام و ارتباطشان با یکدیگر باید آموخته شود. حائز اهمیت آنست که انعطاف‌پذیری فعلی که اجازه تهیه لوازم و تمهیدات جدید لازم را می‌دهد خدشه‌ای نبیند و طرح هم‌آهنگ کردن فعالیت‌ها در سطح محدوده متناسب با احتیاجات رشد جامعه باشد. امیدواریم که شما و محافل ملی این فرایند یادگیری را هدایت نمایید.

اثرات این توسعه را در عملکرد محافل روحانی محلی با علاقه‌ای خاص در طول نقشه دنبال کرده و با کمال خرسندی، دو نوع پیشرفت در این زمینه مشاهده نموده‌ایم. در محدوده‌هایی که اکثر محافل محلی بسیار ضعیف بوده‌اند، تعداد روزافزونی، با یادگیری نحوه هدایت بعضی از فعالیت‌های خاص نقشه در مناطق تحت اختیار خود، تدریجاً مسئولیت‌های خود را به عهده گرفته‌اند. از طرفی در همین مدت، محافل روحانی محلی با قدمت بیشتر، در حینی که دیدگاهی از رشد سیستماتیک جامعه را پذیرفته‌اند — اغلب بعد از تعدیل و انطباق و تلاش فراوان از طرف برخی از محافل برای درک و قبول شرایط جدید در سطح محدوده جغرافیایی — توانایی بیشتری از خود نشان می‌دهند.

آنچه موجب مسرت خاص این جمع می‌باشد این است که فرایند رشد در سراسر عالم، هم در مراکز شهری و هم در مناطق روستایی، سرعت خاصی گرفته است. قدم مهمی که در آغاز نقشه فعلی در بسیاری از شهرهای بزرگ برداشته شد تقسیم آنها به واحدهای جغرافیایی کوچکتر یعنی بخش بود. اهمیت این تقسیم‌بندی برای نقشه‌ریزی رشد مستمر به ثبوت رسیده ولی با گسترش جامعه، نامعقول نیست اگر تصور کنیم که شهرها ناگزیر به نواحی کوچک‌تری — شاید نهایتاً به محله — تقسیم شوند و در هر یک

ضیافات نوزده روزه تشکیل گردد. داشتن دیدگاهی در مورد تعداد بالقوه اعضای جوامع آینده بهائی، برای بلوغ بیشتر محافل محلی ضروری است. برای اداره امور جوامعی که اعضای آن به هزاران نفر افزایش خواهد یافت، و جهت وصول به مقصودشان به عنوان "...امناء الرحمن بین الامکان..."، افرادی که به عنوان اعضای محافل روحانی به خدمت مشغولند در طول سال‌های آتی، ناگزیر از مراحل یادگیری فشرده‌ای خواهند گذشت. قصد داریم در طی نقشه آینده پیشرفت محافل روحانی محلی را به دقت تحت نظر بگیریم و بسته به تعداد بهائیان و احتیاجات و شرایط دیگر در یک محل، انتخابات دو مرحله‌ای را بر اساس الگوئی که در زمان ولایت حضرت ولیّ عزیز امرالله در طهران شکل گرفته بود توصیه کنیم.

برنامه فشرده رشد

مجاهدات مستمر افراد، جامعه و تشکیلات برای سرعت دادن به فرایند مؤسسه آموزشی در یک محدوده، در حالی که به پیشرفت محدوده از مرحله‌ای به مرحله دیگر از طرق تجارب حاصله کمک می‌کند، سرانجام منجر به آغاز برنامه فشرده رشد می‌شود. در واقع چشم‌گیرترین یادگیری‌ها در طی نقشه کنونی در نتیجه اجرای این قبیل برنامه‌ها در بیش از دوپست محدوده بوده است. مطمئن هستیم که این یادگیری‌ها حال می‌تواند به طریقی سیستماتیک در هر قاره مورد استفاده قرار گیرد و در رضوان ۲۰۰۶ از بهائیان عالم دعوت خواهیم کرد که در طول نقشه بعدی برنامه‌های فشرده رشد را در حد اقل ۱۵۰۰ محدوده جغرافیایی تأسیس نمایند.

بر مبنای تجربیات کنونی، برنامه فشرده رشد برنامه‌ای است روشن، ساده و مؤثر ولی مستلزم جدّ و جهدی است که در عین حال عزم و اراده احبّاً را مورد امتحان قرار می‌دهد. با بینشی که پنج سال پیش ارائه کردیم به خوبی مطابقت دارد و متشکل از روش‌ها و اقداماتی است که ضرورت آن برای ترویج و تحکیم در مقیاسی وسیع به اثبات رسیده، و شامل ادوار عموماً سه‌ماهه فعالیت است که بر مبنای مراحل متمایز ترویج، تحکیم، تعمق و نقشه‌ریزی به پیش می‌رود.

مرحله ترویج که اغلب دو هفته است مستلزم بالاترین میزان فعالیت می‌باشد. هدف آن توسعه دایره افراد علاقه‌مند به امر الهی، یافتن نفوس مستعد و تبلیغ آنها است. اگرچه ممکن است این مرحله احياناً شامل نوعی ابلاغ عمومی امر نیز بشود، ولی نباید چنین تصور کرد که هدف آن انعقاد جلسات و یا انجام فعالیت‌هایی صرفاً جهت پخش اطلاعات درباره امر است. تجربه نشان می‌دهد که هرچه شیوه تبلیغ با قابلیت‌های حاصله از مطالعه دوره‌های مؤسسه آموزشی انطباق بیشتری داشته باشد نتیجه حاصله رضایت‌بخش‌تر خواهد بود.

نقشه‌های تدوین شده برای مرحله ترویج که اغلب با تشکیل گروه‌های تبلیغی انجام می‌شود، همواره شامل اجرای پروژه‌های منظم تبلیغی، طرح‌های فشرده ملاقات در منازل و تشکیل بیوت تبلیغی است. البته الگوی گسترش جامعه در محدوده‌ها متفاوت است. در نقاطی که سابقاً مردم استعداد زیادی برای قبول به امر مبارک نشان داده‌اند، اقبال ناگهانی عده زیادی از تازه‌تصدیقان را باید انتظار داشت. فی‌المثل، در یک محدوده جغرافیایی از این قبیل، بعد از دو روز فعالیت در یک محل، هدف تسجیل پنجاه نفر طی یک دوره سه هفته‌ای، نه تنها تحقق پذیرفت بلکه نتیجه بیشتری بدست آمد و گروه تبلیغی با درایت تصمیم گرفت که مرحله ترویج را اختتام داده به فعالیت‌های مربوط به تحکیم مبادرت ورزد. یکی از اهداف اولیه مرحله بعدی، یعنی تحکیم، آن است که درصدی از تازه‌تصدیقان در فرایند مؤسسه آموزشی شرکت کنند تا منابع نیروی انسانی برای تداوم و استمرار رشد در ادوار آینده به حد کافی موجود باشد. کسانی که در حلقه‌های مطالعه شرکت نمی‌کنند از طریق یک سلسله ملاقات در منازل تقویت می‌شوند، و همه به جلسات دعا، شرکت در ضیافات نوزده‌روزه و مراسم برگزاری ایام متبرکه دعوت شده تدریجاً با حیات جامعه آشنا می‌شوند. در بسیاری از موارد، در مرحله تحکیم عده بیشتری از طریق اقبال اعضای خانواده و دوستان تازه‌تصدیقان به امر مبارک تسجیل می‌شوند.

در محدوده‌های دیگر، تعداد مسجّلین در مرحله ترویج، به خصوص در چند دور اول، ممکن است زیاد نباشد و هدف افزودن شمار نفوسی است که مایل به شرکت در فعالیت‌های اساسی می‌باشند. این روند، ماهیت مرحله تحکیم را روشن می‌کند که عمدتاً شامل پرورش علاقه محبان و همراهی و حمایت آنان در مسیر تحرّی حقیقت است تا زمانی که به ایمان نائل آیند. بسته به میزان جدّیتی که صرف دنبال کردن این تمهیدات می‌شود تعداد مسجّلین در این مرحله می‌تواند قابل توجه باشد. اما باید در مدّ نظر داشت که با ازدیاد یادگیری و کسب تجربه بیشتر، نه تنها توانایی تبلیغ نفوس علاقه‌مند، بلکه قدرت شناسائی گروه‌هایی از جمعیت که از استعداد روحانی زیادی برخوردارند بیشتر شده شمار کلّ تازه‌تصدیقان از یک دوره به دور دیگر افزایش می‌یابد.

در هر دو نوع محدوده جغرافیایی، توجه خاص به کودکان و نوجوانان، ضروری است. مسئولیت آموزش اخلاقی و روحانی افراد جوان شدیداً وجدان بشریت را تحت فشار گذاشته، و هیچ تلاشی برای بنیان‌گذاری جامعه نمی‌تواند آن را نادیده بگیرد. آنچه علی‌الخصوص در طی نقشه پنج‌ساله کنونی مبرهن شده، کارایی برنامه‌های آموزشی برای تواندهی روحانی نوجوانان است. نوجوانانی که برای سه سال به همراهی دیگران از برنامه‌ای که ادراک روحانی‌شان را افزایش دهد بهره‌مند گردند، و در سنّ پانزده سالگی به مطالعه دوره‌های متوالی اصلی مؤسسه آموزشی تشویق شوند، نماینده منبع گسترده‌ای از نیرو و استعداد که می‌تواند وقف پیشبرد مدنیت مادی و معنوی گردد هستند. نتایج حاصله تا بحال تحسین و تمجید فراوان این جمع را برانگیخته است و بر این اساس و نظر به احتیاجات ضروری و فوری فعلی، از

کلیه محافل ملی دعوت خواهیم کرد که گروه‌های نوجوانانی را که از طریق برنامه‌های مؤسسات آموزشی خود تشکیل داده‌اند چهارمین فعالیت اساسی نقشه محسوب دارند و آن را در مقیاسی وسیع ترویج دهند.

کلید پیشرفت برنامه فشرده رشد، مرحله تعمق و تأمل است که در آن تجارب آموخته در عمل روشن و معین شده و در فعالیت‌های ادوار بعدی استفاده می‌شود. محور اصلی این مرحله، جلسات تعمق و تأمل است که هم وقت سرور و شادمانی و هم فرصتی برای مشورت‌های مهم است. تحلیل دقیق تجارب حاصله از طریق مذاکرات و مشارکت عمومی — و نه سخنرانی‌های پیچیده و طولانی — به حفظ وحدت نظر، روشن کردن افکار و افزایش اشتیاق کمک می‌کند. بخش عمده این چنین تحلیلی، بررسی آمارهای مهمی است که بر اساس آن اهداف بعدی اتخاذ می‌شود. در تنظیم نقشه‌ها، باید از یک طرف قابلیت فزاینده نیروی انسانی که در پایان هر دور موجود و قادر به ایفای وظائف مختلف است، و از طرفی اطلاعات جمع‌آوری شده درباره استعداد روحانی مردم، و همچنین دینامیک تبلیغ را در نظر گرفت. با افزایش نیروی انسانی متناسب با ازدیاد جمعیت جامعه بهائی، از یک دور به دور دیگر، نه تنها حفظ استمرار رشد، بلکه سرعت بخشیدن به آن امکان‌پذیر است.

برای وصول به مقصد والای تأسیس ۱۵۰۰ برنامه فشرده رشد، ضروری است که عالم بهائی از تجارب حاصله و قابلیت‌های ایجاد شده در طی ده سال گذشته به نحو کاملی بهره‌برداری نماید. بعد از عزیمت از ارض اقدس، باید با محافل روحانی ملی و هیئت‌های منطقه‌ای مفضلاً مشورت نماید و به اتفاق، شرایط هر یک از جوامع ملی را دقیقاً ارزیابی نموده محدوده‌هایی را که مورد توجه خاص قرار خواهند گرفت تعیین کنید و نقشه‌هایی استراتژیک طرح‌ریزی نمایید.

اجرای این نقشه‌ها باید در اولین فرصت بعد از رضوان سال ۲۰۰۶ آغاز شود. تجربه در پیشبرد حرکت محدوده‌های جغرافیایی از یک مرحله به مرحله بعدی هم‌اکنون آن چنان گسترش یافته که روش‌ها و وسائل لازم برای انجام آن کاملاً روشن است. فرایند مؤسسه آموزشی باید تقویت شود تا تعداد معتابیهی از احباً دوره‌های متوالی اصلی را بگذرانند. طرح‌های فشرده مؤسسه آموزشی که در آن به جنبه خدمات عملی توجهی کافی معطوف می‌شود برای انجام این کار ضروری خواهد بود. تعداد فعالیت‌های اساسی باید بدون وقفه ازدیاد یابد، و ارتباط و تماس با اجتماع به طور سیستماتیک گسترش یابد. جلسات تعمق و تأمل برای بررسی میزان پیشرفت، حفظ وحدت نظر و به حرکت آوردن نیروی احباً باید مرتباً تشکیل شود. طرح‌هایی برای اداره و مدیریت فرایند رشد باید تدریجاً بر اساس شرایط موجود به مرحله اجرا درآید. در حالی که ایجاد قابلیت در سطح محدوده برای حفظ استمرار رشد، مهم‌ترین و حساس‌ترین مسئولیت در سال‌های جاری خواهد بود، توسعه مستمر ساختارهای منطقه‌ای و ملی به منظور تسهیل مبادله اطلاعات و منابع با میادین خدمت نباید فراموش شود.

حمایت محدوده‌های جغرافیایی، از طریق اعزام مهاجرین نیز به همان اندازه قابل اهمیت خواهد بود. اشتیاق به هجرت نتیجه طبیعی احساسات قلبی شخص مؤمن برای اجابت ندای الهی است. هر نفسی که محل سکونتش را به قصد تبلیغ امر الله ترک کند از زمره نفوس نفیسه‌ای محسوب می‌شود که فتوحاتشان در طی چند دهه گذشته، صفحات تاریخ هجرت امر بهائی را منور ساخته است. امیدوار چنانیم که تعداد کثیری از دوستان عزیز در طی نقشه آینده قیام نمایند و چه در موطن خویش و چه در عرصه بین‌المللی به انجام این خدمت شایسته و ارزشمند، که بنفسه جاذب برکات لاتحصی است نائل آیند. مؤسسات امری، به نوبه خود باید با تدبیر اطمینان حاصل نمایند که این قبیل دوستان در نقاط استراتژیک مستقر گردند. اولویت برای استقرار مهاجرین — هم کوتاه مدت و هم بلند مدت — چه به منظور تقویت مساعی مبذوله برای تأسیس تمهیدات رشد سریع و چه برای ثبات دادن به ادوار فعالیت‌ها در آینده نزدیک، باید به محدوده‌هایی که مورد توجه سیستماتیک هستند داده شود. این فرضیه که مجهودات مشترک و هماهنگ برای تقویت فزاینده محدوده‌های پیشرفته، سرانجام به عزیمت مهاجرین از این محدوده‌ها به نواحی دیگر که مقدر است صحنه فتوحات آینده باشد منجر خواهد شد غیر منطقی نیست.

دوستان عزیز: در طی هفته‌ها و ماه‌هایی که در پیش است، و در طول نقشه، و در حینی که مؤمنین و مؤمنات جمال اقدس ابهی برای مواجهه با چالش عرضه شده قیام می‌کنند، شما و اعضای هیئت معاونت سرچشمه‌ای مستمر از تشویق برایشان خواهید بود. از شما می‌خواهیم که از هر موقعیتی استفاده نموده و به دوستان عزیز اعتماد این جمع را به قابلیت‌شان برای مقابله با موانعی که ناگزیر در مسیرشان ظاهر خواهد شد ابلاغ نمایید. احبای عزیز نباید از میزان توفیقات خود در دهه گذشته در ظل عنایات مستمره حضرت بهاء‌الله غافل باشند. آن عزیزان در طی چهار سال اول، توانائی تشکیلاتی لازم برای تعلیم و تربیت روحانی تعداد فزاینده‌ای از مؤمنین در سراسر عالم را به وجود آوردند. بر اساس این دستاوردها، در فرایند همه‌جانبه یادگیری شرکت کردند و چشم‌اندازی بزرگ از امکانات عظیم و قابل حصول به رویشان گشوده شد. موفقیت عالم بهائی در طی پنج سال گذشته در افزایش جلسات دعا به شش برابر، ازدیاد کلاس‌های کودکان و نوجوانان در همین مدت به بیش از سه برابر، و رساندن تعداد حلقه‌های مطالعه در سطح جهانی به بیش از ۱۱۰۰۰، نمایانگر توانایی خارق‌العاده‌ای است که احبای می‌توانند به آن در حمل مسئولیتی که به آنان واگذار شده است اتکا نمایند.

بیش از هر چیز احبای عزیز باید همیشه به عظمت قوای روحانی که می‌توانند از آن مدد گیرند آگاه باشند. ایشان اعضای جامعه‌ای هستند "که اقدامات جهانگیر و در حال استحکامش در جهانی که مؤسسات عرفی و دینیش غالباً در حال انحلال است، تنها فرایند ترکیب و پیوستگی محسوب می‌شود". از بین کلیه اهل عالم، "تنها ایشانند که در بحبوحه تلاطم این عصر پرطوفان، ید ناجی الهی را که آن سفینه نجات را به سوی مقصدش می‌راند و مقدراتش را معین می‌کند می‌شناسند و فقط آنانند که از بسط

و رشد آرام و تدریجی آن سیاست منظم جهانی آگاه و به بافتن تار و پود آن مشغولند. " مؤسّسات امری ایشان است که در آینده "از مفاخر و امتیازات این عصر محسوب خواهد شد" و برای استقرار آن فرا خوانده شده‌اند. "فرایند سازندگی" که هستی خود را وقف آن کرده‌اند "یگانه روزنه امید است که در جامعه مبتلای کنونی بیچشم می‌خورد" زیرا "خالق آن همانا قوه نافذۀ منبعثه از مشیت لن یتغیر الهی است و در قالب نظم اداری بهائی در نشو و نما است" و آن عزیزان را یادآور شوید که آنان نفوس منوره‌ای هستند که حضرت عبدالبهاء ایشان را در یکی از مناجات‌های خود چنین تصویر فرموده‌اند: "...کما اخرجهم الی الميدان و هداة فانطقهم بالحجج والبرهان و سقاة فادر بهم کؤوس الطافحة بصهباء الايقان اللهم اجعلهم طیوراً صادحة فی الریاض واسوداً زائرة فی الغیاض و حیثاناً سابعة فی الحیاض..."

[امضاء: بیت العدل اعظم]